

til 120 pct. (mod tidligere 100 pct.) af ejendomsskyldværdien med tillæg af skatteværdien af besætning og inventar. Denne lånegrænse svarer til den faktiske lånegrænse i en del andre statslåneforhold. Paragraffens *stk. 3* svarer til den tidligere lovs § 6, *stk. 3*, idet dog det normale maksimumsbyggelån er fastsat til de i henhold til statshusmandsloven for det enkelte finansieringsår fastsatte beløb, dog med tillæg af det tilsvarende elektricitetslåns beløb, idet det sædvanligt forekommende udflytterbyggeri finder sted på ejendomme af nogenlunde samme størrelse som større statshusmandsbrug, ligesom der altid stilles krav om elektricitetsforsyning i forbindelse med byggeriet. Bestemmelsen i den tidligere lovs § 6, *stk. 3*, sidste punktum, om rente- og afdragsfrihedens bortfald ved lånets overgang til ny ejer er ikke opretholdt. I paragraffens *stk. 4* gives der mulighed for en opmuntring til udflytning i form af tilsagn om tilskud til byggeriet, formuleret som et forhåndstilsagn om nedskrivning af hovedstolen i henhold til byggelåns pantebrevet, således at lempelsen straks kan udnyttes af låntageren ved den samlede finansiering af byggeriet. Bestemmelsen er derhos formuleret således, at tilskuddet kun kan gives, hvor gennemførelse af en hensigtsmæssig jordfordeling er afhængig af den pågældende udflytning, hvilket i praksis ret hyppigt forekommer, navnlig i jordfordelingsager vedrørende sønderjyske landsbyer. Bestemmelserne i paragraffens *stk. 5* og *6*, om byggelånenes pantsikkerhed og landbrugsministeriets midlertidige erhvervelse af ejendomme og jordlodder til fremme af en hensigtsmæssig jordfordeling er uændrede videreført fra den tidligere lov.

Uændrede er i hovedsagen også bestemmelserne i §§ 11—14, der vedrører låneansøgnings behandling, afholdelsen af de med lovens gennemførelse forbundne udgifter, ophævelsen af den tidligere lov samt afgrænsning af lovens gyldighedsområde, idet disse nøje svarer til §§ 7—10 i den tidligere lov.

Ved 1. behandling blev der fra partiernes ordførere givet principiel tilslutning til lovforslaget.

Under forhandlingen drejede diskussionen sig mest om bestemmelsen i § 3, *stk. 3*, hvorefter den del af ejendommens areal, hvormed en ejer kan forpligtes til at indgå i en jordfordelingsplan, forhøjes til 25 pct., regnet efter jordværdien. *Teichert* (S) fandt, at grænsen